

lere, hovedsagelig civile, mistet livet, siden den anden intifada blev indledt i september 2000 og indtil udgangen af oktober i år. 36 pct. af palæstinenserne er arbejdsløse, og over 60 pct. lever under fattigdomsgrænsen. Det samlede tab for den palæstinensiske økonomi siden september 2000 nåede ved udgangen af 2002 op på 5,2 mia. US dollar. Den primære årsag hertil var de israelske spærringer. Den økonomiske og humanitære situation for den palæstinensiske befolkning er således fortsat meget kritisk.

Derfor er i dag størstedelen af den internationale bistand til selvstyreområderne nødhjælp. Danmark har, siden urolighederne startede i september 2000, ydet godt 59 mio. kr. til konkrete nødhjælpsprojekter på Gaza og Vestbredden, bl.a. via FN's hjælpeorganisation for palæstinatvungne, UNWRA.

I 2003 er der ydet 20 mio. kr. i nødhjælp ud over det regulære bidrag til UNWRA. Afhængigt af udviklingen i den humanitære situation vil regeringen overveje yderligere humanitær bistand.

Det er samtidig afgørende, at den internationale bistand til de mere langsigtede udviklingsindsatser i de palæstinensiske områder fortsættes og styrkes for at bekæmpe fattigdom og opbygge kapacitet. Regeringen agter derfor at videreføre bistanden til Gaza og Vestbredden. Overgangsbistanden vil blive forlænget frem til og med 2007. Den danske støtte vil blive tilpasset de vanskelige omstændigheder, således at det sikres, at de danske midler gennem fattigdomsorienterede indsatser når de trængende områder og befolkningsgrupper. Samtidig vil regeringen fortsat støtte den palæstinensiske reformproces, herunder de demokratiske reformer.

Regeringen vil desuden videreføre støtten til fremme af menneskerettighederne, til freds- og tillidsskabende initiativer, til Louisianaprocesen og til Genèveaftalen.

Behovet for at skabe øget dialog med den arabiske verden som helhed er et væsentligt element i regeringens udenrigs- og udviklingspolitiske prioriteter, som blev fremlagt i juni. Målet for det arabiske initiativ, som jeg har nævnt, er jo at styrke EU's partnerskab med den arabiske verden og derigennem fremme demokrati og fremskridt i regionen.

Regeringen arbejder for at udvirke konkrete forslag til en EU-handlingsplan, som jeg forventer bliver drøftet på Det Europæiske Råds møde i december i år. Endvidere overvejes en række

andre muligheder, der kan være med til at motivere et samarbejde om fred og sikkerhed i regionen.

Men – og det skal så være mine sidste ord – med et uløst mellemøstproblem vil reform- og fremskridtsprocessen i regionen blive meget vanskeliggjort, så både af hensyn til Israel, af hensyn til Palæstina og af hensyn til en fredelig udvikling nord og syd, så skal vi have løst problemet. Det er mit håb, at de nye bevægelser, der trods alt er kommet i gang, kan fastholdes og vokse.

Forhandling

Troels Lund Poulsen (V):

Jeg vil gerne takke for muligheden for at få denne forespørgselsdebat i dag om Mellemøsten. Siden den seneste debat i Folketinget har situationen jo forandret sig på mange måder. Nu er vi desværre igen i en situation, hvor det er meget svært at se nogen løsning på de aktuelle problemstillinger. Derfor er det også helt på sin plads at tage en debat og drøftelse om, hvordan vi fra dansk side kan medvirke til at stabilisere forholdene, selv om det unægtelig ikke er nogen let opgave.

Situationen i Mellemøsten er yderst alvorlig, og nærmest fra time til time udvikler konflikten sig. Siden Folketingets Udenrigsudvalg havde mulighed for at besøge Israel og de palæstinensiske selvstyreområder i slutningen af august, er konflikten desværre eskaleret i kraftigt omfang.

Efter Venstres opfattelse er det af afgørende betydning, at vi arbejder for en balanceret mellemøstpolitik. Begge parter bærer et ansvar for den alvorlige situation. De må begge tage skridt til at skabe muligheder for nye fredsdrøftelser, og her må omdrejningspunktet være road map'ens anbefalinger. Derfor skal vi også koncentrere kræfterne om at arbejde gennem EU samt at styrke kvartettens arbejde.

Derudover er det ligeledes af afgørende betydning, at vi opretholder en konstruktiv dialog med de mange moderate arabiske lande, men det vigtigste af alt er, at vi stadig væk må have et stærkt og vedvarende internationalt pres, der kan tvinge parterne tilbage til forhandlingsbordet.

Kl. 10.20

Israel har en legitim ret til at beskytte sin egen befolkning, men det er samtidig meget vigtigt at understrege og også give Israel den klare forstå-